

Sygn. akt V GC 439/21/upr

WYROK CZĘŚCIOWY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 maja 2022r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział V Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Joanna Dams

po rozpoznaniu w dniu 4 maja 2022r. w Dzierżoniowie

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa **Zarządcy masy sanacyjnej (...) sp. z o.o.**

w restrukturyzacji z/s w R.

przeciwko **B. J. i**

(...) sp. z o.o. z/s w Ś.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. z/s

w Ś. na rzecz strony powodowej kwotę 1 599 zł (jeden tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 11 sierpnia 2021r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) sp. z o.o. z/s

w Ś. na rzecz strony powodowej kwotę 1 117 zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku częściowego do dnia zapłaty.

/sędzia Joanna Dams/

UZASADNIENIE

wyroku częściowego z dnia 4 maja 2022r.

Pozwem z dnia 11 sierpnia 2021r. Zarządca masy sanacyjnej (...) sp. z o.o. w restrukturyzacji z/s w R. domagał się od B. J., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w Ł. (pozwany ad.1) oraz od (...) sp. z o.o. z/s w Ś. (pozwany ad.2) zapłaty kwoty 1 599 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 11 sierpnia 2021r. do dnia zapłaty z zastrzeżeniem, że spełnienie świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia z obowiązku zapłaty drugiego pozwanego. Nadto strona powodowa domagała się od pozwanego B. J. zapłaty kwoty 55,75 zł tytułem skapitalizowanych odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych wyliczonych od kwoty 1 599 zł za okres od dnia 5 kwietnia 2021r. do dnia 10 sierpnia 2021r., wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Strona powodowa domagała się wreszcie zasądzenia na jej rzecz od pozwanych in solidum kosztów procesu. Uzasadniając roszczenie Zarządca masy sanacyjnej wskazał, że strona powodowa na podstawie umowy zawartej z B. J. wykonała na jego rzecz krajową usługę przewozową w dniach 1-2 lutego 2021r. Z tytułu wykonanej usługi powodowa spółka wystawiła pozwanemu B. J. fakturę VAT na kwotę 1 599 zł, jednak ten za nią nie zapłacił. Odbiorcą istotnej przesyłki był pozwany ad.2 (...) sp. z o.o. z/s w Ś., który poświadczył jej odbiór

w liście przewozowym. Strona powodowa dochodzi zatem należności za wykonany przewóz od obydwu pozwanych, odpowiedzialnych in solidum, przy czym odpowiedzialność pozwanego ad.2 wynika z ustawy, tj. z art. 51 ust.1 ustawy prawo przewozowe.

W odpowiedzi na pozew z dnia 10 września 2021r. pozwany ad.2 (...) sp. z o.o. z/s w Ś. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz od strony powodowej kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że zawarła umowę sprzedaży wraz z dostawą czyściwa przemysłowego z (...) sp. z o.o. sp.k. z/s w S.. Przewoźne za dokonanie przewozu tej przesyłki zostało ujęte w specyfikacji wystawionej przez sprzedawcę - w fakturze sprzedaży pod pozycją 2 ujęto koszt transportu w kwocie 1 783,50 zł. Pozwany ad.2 zapłacił tę należność na rzecz (...) sp. z o.o. sp.k., będącego sprzedawcą towaru i nadawcą przesyłki. Pozwany ad.2 wskazał nadto, że nadawca zawarł umowę spedycji z (...) sp. z o.o. z/s w S., która następnie zleciła wykonanie usługi transportowej pozwanemu ad.1 B. J., a na koniec ten zlecił przewóz stronie powodowej. Pozwany ad.2 podnosił przy tym, że zarówno nadawca zapłacił na rzecz spedytora wynagrodzenie za usługę spedycyjną dotyczącą przewozu będącego przedmiotem niniejszego postępowania, jak i spedytor dokonał zapłaty na rzecz pozwanego B. J.. Pozwany ad.2 zarzucał, że nie jest związany węzłem obligacyjnym ani ze stroną powodową, ani z pozwanym ad.1.

Postępowanie wobec pozwanego B. J. zostało zawieszono na mocy postanowienia tut. Sądu z dnia 28 lutego 2022r. (art.177 § 1 pkt 6 k.p.c. w zw. z art.139¹§ 2 k.p.c.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na początku 2021r. (...) sp. z o.o. z/s w Ś. (dalej: (...) sp. z o.o.) zawarła ze (...) sp. z o.o. spółką komandytową z/s w S. umowę sprzedaży czyściwa przemysłowego. Sprzedawcę obciążał także obowiązek wyboru przewoźnika i nadania przesyłki do przewozu, który to przewóz miał być jednak wykonany na koszt kupującego. W związku z wykonaniem umowy (...) sp. z o.o. sp.k. wystawiła w ciężar (...) sp. z o.o. fakturę VAT nr (...) na kwotę 9 988,80 zł brutto, w tym koszty transportu w wysokości 1 783,50 zł brutto (poz. 2 faktury).

W dniu 15 lutego 2021r. (...) sp. z o.o. uiściła na rzecz sprzedawcy całą kwotę wynikającą z faktury, w tym koszty transportu towaru.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) z dnia 1.02.2021r., k. 41,
- polecenie przelewu z dnia 15.02.2021r. k. 42.

(...) sp. z o.o. sp.k. zawarła umowę spedycji z Art. (...) sp. z o.o. w S., która to spółka zleciła wykonanie istotnej usługi przewozowej pozwanemu ad.1 B. J., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) z/s w Ł..

Dowód:

- okoliczności bezsporne – niezaprzeczone twierdzenia pozwanego ad.2 w odpowiedzi na pozew, k.38.

W dniu 29 stycznia 2021r. B. J. zlecił (...) spółce z o.o. w restrukturyzacji z/s w R. wykonanie przewozu krajowego w przedmiocie spornej przesyłki (zlecenie nr (...)). Usługa ta miała być wykonana na trasie K. (załadunek 1 lutego 2021r.) – Ś. (rozładunek 2 lutego 2021r.). Nadawcą przesyłki był (...) sp. z o.o. sp.k., zaś odbiorcą pozwana (...) sp. z o.o.

Należne stronie powodowej przewoźne określono na 1 300 zł netto (1 599 zł brutto), przy czym podstawą wystawienia faktury miały być kompletne listy przewozowe poprawnie wypełnione i dostarczone do 10 dni od daty rozładunku pod wskazany adres pocztowy. Dokumenty wraz z fakturą miały natomiast zostać dostarczone listem poleconym na adres: (...) B. J., ul. (...), (...)-(...) Ł..

Dowód:

- zlecenie transportowe nr (...) z dnia 29.01.2021r. wraz z ogólnymi warunkami zlecenia, k. 5-6.

Przewóz został wykonany przez stronę powodową zgodnie ze zleceniem z dnia 29 stycznia 2021r.

W dniu 2 lutego 2021r. przesyłka została doręczona obiorcy (...) sp. z o.o., który potwierdził jej odbiór podpisem na liście przewozowym.

Dowód:

- list przewozowy, k. 7.

Po wykonaniu usługi, w dniu 15 lutego 2021r., powodowa spółka wystawiła B. J. fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 599 zł brutto. Kwota ta odpowiadała umówionemu frachtowi, zgodnie ze zleceniem transportowym z dnia 29 stycznia 2021r. Termin płatności określono na dzień 4 kwietnia 2021r.

Pozwany ad.1 nie uiścił stronie powodowej należnego frachtu.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) z dnia 15.02.2021r. k.8.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2021r. strona powodowa wezwała B. J. do zapłaty kwoty 1 599 zł w terminie 5 dni od daty otrzymania wezwania. Pozwany ad.1 nie odpowiedział na to wezwanie.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania, k. 11-12.

Wobec braku reakcji i bezskuteczności wezwania strona powodowa wezwała do zapłaty odbiorcę przesyłki (...) Sp. z o.o.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania, k. 9-10,

- wydruk: tracking śledzenia przesyłek , k. 13-14.

Postępowanie sanacyjne (...) spółki z o.o. w R. zostało otwarte postanowieniem Sądu Rejonowego w Radomiu z dnia 8 października 2020r., sygn. akt V GR 6/20. Na mocy postanowienia zezwolono dłużnikowi na wykonywanie zarządu nad całością przedsiębiorstwa w zakresie nieprzekraczającym zwykłego zarządu i wyznaczono zarządcę w osobie K. G..

Dowód:

- postanowienie SR w Radomiu z dnia 8.10.2020r., k. 19.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo przeciwko (...) sp. z o.o. zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Przedmiotowy wyrok częściowy wydano tylko w zakresie roszczenia skierowanego przeciwko pozwanemu ad.2, przy czym w dniu jego wydania postępowanie przeciwko pozwanemu ad.1 było zawieszone.

W sprawie nie było między stronami sporu co do faktu zlecenia powodowej spółce przewozu towarów przez pozwanego B. J. w dniu 29 stycznia 2020r. Bezsporne były warunki tej umowy, jak również okoliczność należytego wykonania usługi przez stronę powodową. Bezsporne było także, że pozwana ad.2 odebrała przesyłkę, podpisując przedstawiony jej list przewozowy.

Spór stron dotyczył istnienia legitymacji biernej pozwanego (...) sp. z o.o., utrzymywał on bowiem, że nie zawierał żadnych umów ani ze stroną powodową, ani z pozwanym B. J., a nadto opłacił koszty transportu związane z przewozem nabytego przez siebie towaru. Wskazywał przy tym na swoisty „łańcuszek” zawartych przez kolejne podmioty umów, tj. pozwana spółka zawarła umowę sprzedaży z (...) sp. z o.o. sp.k., która z kolei zawarła umowę spedycji z (...) sp. z o.o., która następnie zleciła wykonanie usługi (...), a ten zaś stronie powodowej. Pozwana spółka zarzucała przy tym, że zwolniła się z obowiązku płatności za transport uiszczając już całą należną kwotę na rzecz nadawcy przesyłki, czyli (...) sp. z o.o. sp.k. Pozwana spółka kwestionując zasadność skierowanego przeciwko niej roszczenia zarzucała, że spełniając żądane świadczenie dokonałaby podwójnej zapłaty za ten sam przewóz.

Strona powodowa zasadnie upatrywała podstawy swojego roszczenia w przepisie art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz.U.2020.8), w myśl którego przez przyjęcie przesyłki i listu przewozowego odbiorca zobowiązuje się do zapłaty należności ciężących na przesyłce. Obowiązek odbiorcy określony w art. 51 ust. 1 cyt. wyżej ustawy określany jest zwykle jako jego samoistne zobowiązanie, które obciąża odbiorcę nawet wówczas, gdy ze stosunku prawnego między nadawcą a przewoźnikiem wynikało, że „należności ciężące na przesyłce” będą obciążały nadawcę (tak. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 1999r., sygn. akt II CKN 231/98, OSNC 1999, nr 10, poz. 179; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2009 r., sygn. akt IV CSK 492/08, LEX nr 492146; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2006 r., sygn. akt V CSK 129/05, LEX nr 200947). Przy tym pojęcie „należności ciężących na przesyłce” obejmuje niewątpliwie także przewoźne (D. Dąbrowski [w:] Ambrożuk Dorota, Dąbrowski Daniel, Wesółowski Krzysztof, Prawo przewozowe. Komentarz, wyd. II, LEX/el. 2019). Zgodnie z jednolitą linią orzecniczą przepis art. 51 ust. 1 ma charakter bezwzględnie wiążący i wyznacza treść stosunku prawnego wynikającego z umowy przewozu, a strony nie mogą zmienić w umowie tak ukształtowanego zobowiązania, czy też wyłączyć go w umowie (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 2005 r., sygn. akt V CK 405/05, LEX nr 407063; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2006 r., sygn. akt III CSK 104/05, LEX nr 192020; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2006 r., sygn. akt III CSK 149/05, LEX nr 182956). Od chwili przyjęcia przez odbiorcę przesyłki i listu przewozowego odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia przewoźnikowi obciąża in solidum zarówno wysyłającego (nadawcę), jak i odbiorcę (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2005 r., sygn. akt V CK 413/05, LEX nr 1044063). Zobowiązanie odbiorcy powstaje zatem w rezultacie przyjęcia przesyłki i listu przewozowego.

Odnosząc powyższe do okoliczności przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że pozwany (...) sp. z o.o. faktycznie odebrał ładunek i przyjął list przewozowy. Tym samym przyjął na siebie zobowiązanie do zapłaty przewoźnego. Wprawdzie pozwana spółka już uprzednio na podstawie umowy spełniła świadczenie za transport na rzecz nadawcy przesyłki (...) sp. z o.o. sp.k., niemniej zapłata ta nie jest istotna dla żądania strony powodowej, które oparte zostało na cyt. wyżej przepisie art. 51 ust. 1 Prawa przewozowego, a więc na ustawie. Przepis ten przewiduje bowiem odpowiedzialność odbiorcy za zapłatę przewoźnego powstającą wraz z przyjęciem przesyłki i podpisaniem listu przewozowego. Zatem rozliczenia pomiędzy pozwaną spółką a nadawcą przesyłki nie mogły mieć wpływu na zasadność roszczenia skierowanego przez przewoźnika przeciwko odbiorcy przesyłki. Mogą one co najwyżej stanowić podstawę roszczeń regresowych.

Mając na względzie przedstawione powyżej rozważania, w oparciu o art. 51 ust. 1 ustawy Prawo przewozowe i art. 481 § 1 k.c. oraz art. 317 k.p.c. Sąd w wyroku częściowym z dnia 4 maja 2022r. uwzględnił powództwo przeciwko pozwanemu ad.2 w całości i zasądził od (...) sp. z o.o. z/s w Ś. na rzecz strony powodowej kwotę 1 599 zł brutto wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu – mając na uwadze, że wezwanie pozwanego ad.2 do zapłaty doręczono mu jeszcze przed wytoczeniem procesu.

Wyrok na posiedzeniu niejawnym wydano na podstawie art.148¹ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. przyjmując, że strona powodowa wygrała niniejszy spór w całości. Pozwanego ad.2 obciążono zatem kosztami procesu w kwocie 1 117 zł, na które składają się koszty zastępstwa procesowego w kwocie 900 zł zasądzone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265), a także opłata od pozwu w kwocie 200 zł (art. 13 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Dz.U.2022.1125) i opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17 zł. Odsetki od kosztów procesu zasądzone na podstawie art.98 § 1¹ k.p.c.

/sędzia Joanna Dams/